

נקמה או השכחה?

נקמת היהודים ב- 1945

פעילות לתלמידים

הנוקמים.

בהפצצות על ערי גרמניה לקראת סוף המלחמה נהרגו כ-3.5 מיליון אזרחים ובהם 175 אלף ילדים. ערים רבות ובהן ברלין נחרבו כמעט עד היסוד. חיילי הכיבוש של ברית המועצות הונחו לנקום בגרמנים וביצעו מעשי אונס המוניים, שהביאו ללידתם של בין 150 ל-200 אלף תינוקות (על פי ההיסטוריון טוני ג'אדט). אף על פי כן קבוצת יהודים לא ראתה בזה מספיק והיא סברה שיש צורך בנקמה יהודית לאומית. באביב 1945 התקבצו כ-50 צעירים וצעירות ניצולי השואה, רובם ילידי פולין, בהנהגת אבא קובנר, והחליטו לרצוח שישה מיליון אזרחים גרמנים כנקמה על רצח היהודים. היו להם שתי תוכניות: הראשונה, להחדיר רעל למערכות המים בערי גרמניה והשנייה, להרעיל את אספקת הלחם במחנות השבויים ולרצוח אלפי שבויים גרמנים. כנראה שהבריטים חשדו בקובנר וחשבו שהוא מעורב בפעולות טרור של ארגון לח". קובנר היה עצור במשך חודשים אחדים ובמהלכם הורה לאנשיו באירופה לחדול מ"תוכנית א" להרעלת המים בערי גרמניה ולהתרכז ב"תוכנית ב" לפעולה במחנות השבויים.

דילמה: האם הייתם מצטרפים לקבוצת הנוקמים?

התמודדות עם דילמה – תהליך פתרון

מסמך ליישום דוחות שנהר וקרמניצר מחוז תל אביב

התשובה המנומקת שלכם

המקור

תום שגב. לי נקם ושילם. כך נרקמה ונכשלה התוכנית לרצוח המוני גרמנים כנקמה על השואה. ביקורת על ספרה של דינה פורת. 4 בפברואר 2002. הארץ.

סוף הסיפור. שניים מאנשי הקבוצה הצליחו

להתקבל לעבודה במאפיית מחנה שבויים גרמנים ליד נירנברג, הבריחו לשם רעל ומרחו אותו על התחתית של כמה אלפי כיכרות לחם. נראה שלא ידעו אל נכון כיצד לעשות זאת כך שהרעל יפעל כראוי. הרעלת הקיבה ההמונית במחנה פורסמה אמנם בכמה עיתונים, אך נשארה בבחינת קוריוז פתטי שלא השאיר חותם של ממש.